

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220206755
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7220206755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

20 8Co/65/2023

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu Kangal s.r.o. so sídlom v Čani na Urbárskej ulici č. 46 IČO: 51 125 951 proti žalovanej JUDr. Renáte Ďurkovej nar. XX.X.XXXX bývajúcej v A. B. C. B. D. E. F. XXX/XX právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Komorovskou advokátkou so sídlom v Košiciach na Kuzmányho ulici č. 57 o zaplatenie úrokov z omeškania peňažného dlhu o odvolaní žalovanej proti rozsudku pre zmeškanie Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice II) č.k. K2-37C/41/2020-65 zo dňa 7.10.2021 v znení opravného uznesenia Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice II) č.k. 37C/41/2020-106 zo dňa 29.11.2021 takto

rozhodol:

2 8Co/65/2023

Potvrdzuje rozsudok v znení opravného uznesenia vo výrokoch I. a II.

Odmieťa odvolanie proti výroku III.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

21 8Co/65/2023

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pre zmeškanie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 912.832,76 Eur od 6.6.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I), žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok II) a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 14.828 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet Okresného súdu Košice II. (výrok III).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, podanej na súde dňa 6.7.2020, ktorou sa domáhal proti žalovanej zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 912.832,76 Eur od 6.6.2012 do zaplatenia, a to na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 28.3.2011, č. k. 5C/698/2002-355, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.3.2012, sp. zn. 9Co/57/2011, bola v konaní o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalovanej uložená povinnosť zaplatiť jej bývalému manželovi G. H. sumu na vyrovnanie podielov vo výške 912.832,76 Eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Humenné v spojení

s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 5.4.2012 a vykonateľnosť dňa 6.6.2012. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odôvodnil tým, že postupca G. H., nar. XX.X.XXXX postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 5.4.2012. Súd uznesením zo dňa 26.3.2021, č. k. 37C/41/2020-41, uložil žalovanej, aby sa k veci písomne vyjadrila v lehote 15 dní. Súčasne bola žalovaná v predmetnom uznesení poučená, že ak bez vážneho dôvodu nesplní uloženú povinnosť, môže súd aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Uznesenie bolo žalovanej doručené spolu so žalobou do vlastných rúk dňa 22.4.2021, pričom žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila ani v súdom určenej lehote a ani do času verejného vyhlásenia rozsudku dňa 7.10.2021.

3. Súd prvej inštancie žalobu právne posúdil podľa ustanovení § 273, § 219 ods. 3, § 275, § 277 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku. Dôvodil tým, že rozsudok pre zmeškanie žalovaného (tzv. kontumačný rozsudok) predstavuje procesnú sankciu za pasivitu žalovaného spočívajúcu v nesplnení povinnosti tvrdiť a dôkaznej povinnosti. Rozsudok pre zmeškanie sa nevydáva po štandardnom vykonaní dokazovania ani po právnom posúdení veci, preto odôvodnenie tohto rozsudku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Súd teda v odôvodnení uvedie čoho sa žalobca domáhal a splnenie predpokladov pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie. Predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 273 CSP sú (1) doručenie žaloby žalovanému do vlastných rúk, (2) doručenie uznesenia podľa ust. § 273 CSP žalovanému do vlastných rúk a (3) nesplnenie si súdom uloženej povinnosti podľa ust. § 273 CSP žalovaným v lehote stanovenej súdom a bez vážneho dôvodu. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanej bola žaloba spolu s prílohami, poučením a uznesením podľa ust. § 167 ods. 2 CSP doručená procesným postupom do vlastných rúk, pričom sa v súdom stanovenej lehote k žalobe nevyjadrila, boli podľa ust. § 273 CSP splnené predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 273 CSP. Súd preto podľa ust. § 219 ods. 3 CSP dňa 26.7.2021 oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na deň 7.10.2021, teda v lehote najmenej päť dní pred vyhlásením rozsudku, kedy súd vyhlásil tento rozsudok pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 273 CSP. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie súdu vyplynulo zo skutočnosti, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli a žalovanej, v konaní neúspešnej, právo na náhradu trov konania nevzniklo. Súd zároveň v zmysle citovaného ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť štátu súdny poplatok za žalobu vo výške 14.828 Eur, ktorá povinnosť žalovanej vznikla vzhľadom na to, že žalobcovi bolo v tomto konaní uznesením zo dňa 30.11.2020, č. k. 37C/41/2020-33 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov a súd žalobe žalobcu vyhovel v plnom rozsahu.

4. Opravným uznesením súd prvej inštancie opravil výrok III rozsudku Mestského súdu Košice (pôvodne Okresného súdu Košice II) č.k. 37C/41/2020-65 zo dňa 7.10.2021 v časti výšky súdneho poplatku tak, že správne znie: „Žalovaná je povinná zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 14.717,50 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Košice II“.

5. Rozsudok pre zmeškanie napadla včas podaným odvolaním žalovaná a uplatnila odvolacie dôvody § 365 ods. 1 písm. a, b, d CSP. V odvolaní poukázala na ust. § 273 CSP v zmysle ktorého súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a/ rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak doručil uznesenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť v určenej lehote sa písomne vyjadríť k žalobe do vlastných rúk žalovaného. Dôvodila tým, že v danom prípade toto uznesenie prevzala matka žalovanej, A. I. dňa 22.4.2021 (a rozsudok pre zmeškanie dňa 9.11.2021). Nakoľko aj z podpisov na doručenkách vyplýva, že predmetné uznesenie nebolo doručené do vlastných rúk žalovanej, neboli splnené procesné podmienky pre vydanie takéhoto rozsudku. Nakoľko predmetné uznesenie sa nedostalo do dispozície žalovanej, táto v uznesení stanovenej lehote nemohla podať svoje vyjadrenie, ktoré podala súdu po uplynutí stanovenej lehoty, kde vzniesla námietku premlčania. Mala za to, že takto bolo upreté právo použiť na svoju obranu jej patriace prostriedky obrany. Žalovaná ďalej uviedla, že výrok, ktorý ukladá žalovanej povinnosť do 3 dní zaplatiť úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 912.832,76 Eur od 6.6.2012 do zaplatenia je nezrozumiteľný a nevykonateľný. Ak žalovaná je povinná zaplatiť 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 912.832,76 Eur od 6.6.2012 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku nie je zrejmé do zaplatenia čoho? (istiny?/ úroku?). Výrok je jadrom každého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu musí spĺňať kvalitatívne požiadavky, ktorými o. i. sú určitosť, presnosť a zrozumiteľnosť, bez toho, aby pre jeho zrozumiteľnosť bolo nutné hľadať

odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ktoré jednak nemá charakter záväznosti a zároveň pri rozsudku o zmeškaní ani nie je povinnosť súdu odôvodniť obsah výroku, len dôvodu pre možnosť vydania rozsudku pre zmeškanie bez vykonania pojednávania. Takýto výrok nespĺňa požiadavky stanovené zákonom ako aj judikatúrou či už krajských súdov, najvyššieho alebo ústavného súdu SR. Ako podklad pre svoje rozhodnutie súd vzal preukázanie aktívnej legitímácie na strane žalobcu a základ sporu časť zmluvy o postúpení pohľadávky medzi PERAKO spol. s r .o. a žalobcom. Podľa čl. III tejto zmluvy vyplýva, že ďalšie dojednania zmluvy o postúpení pohľadávky budú obsiahnuté v jej dodatkoch. Z tohto obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že v predloženej časti cesie je len časť zmluvy o postúpení pohľadávky, v ktorej je „vyšpecifikovaná“ pohľadávka, teda je predložená len časť zmluvy o postúpení pohľadávky, kde jej ďalšie dojednania sú obsiahnuté v jej dodatkoch. Keďže podľa ust. § 525 OZ 1/ Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. 2/ Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Pokiaľ žalobca nepredloží súdu celú zmluvu o postúpení pohľadávky, nie je možné relevantne vyvodiť aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorá bezo sporu sa odvíja od platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Pokiaľ teda nebola súdu predložená úplná zmluva o postúpení pohľadávky, súd nevie posúdiť platnosť tejto zmluvy a z nej vyvodzovať aj procesné podmienky aj hmotnoprávne podmienky pre podanie takejto žaloby. Predloženie časti zmluvy aj keď s obsahom, že predmetom postúpenia je pohľadávka vo výške 912.832,76 Eur, ktorá bola rozhodnutím súdu ponížená na sumu 630.000,-Eur nepreukazuje, že ostatok dohodnutých podmienok v tejto cesii spĺňa zákonné požiadavky pre jej platnosť a teda posúdenie, či nie sú v nej obsiahnuté niektoré z podmienok vylučujúcich jej platnosť. Uvedené je nie len podstatné pre právnu istotu žalovanej o jej postavení, ale sú esenciálnym predmetom prieskumu pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, kde súd musí mať z predložených dokladov preukázané, že procesná legitímácia účastníkov ako aj základ konania o plnenie je skutočne daný. Keďže pri cesii ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Predložením len jednej časti zmluvy o postúpení pohľadávky, je zrejmé, že celá zmluva je „rozložená“ do predloženej časti a do nejakých doplnkov, v ktorých sú obsiahnuté ďalšie dohodnuté náležitosti tejto zmluvy, nie je zrejmé, či už došlo k ich uzavretiu a teda táto zmluva spĺňa podmienky písomnej formy alebo či ešte nie je splnená podmienka písomnosti, nakoľko nedošlo ešte k dohode na ďalších náležitostiach zmluvy, nedošlo ešte k písomnej forme časti / častí zmluvy, ktoré obsahujú ostatok dojednaní medzi postupcom a postupníkom a teda nie splnená podmienka písomnej formy zmluvy. Je vylúčené, aby sa jednalo o ucelené znenie zmluvy o postúpení pohľadávky s tým, že dodatkami sa môže len meniť, nakoľko v takom prípade, by zmluvné strany to vyjadrili v tejto zmluve, kde bežne sa pre tento prípad využíva pojem: „meniť túto zmluvu je možné len formou písomných doplnkov k tejto zmluve“. Nakoľko zmluvné strany úplne jednoznačne písomne dohodli, že ďalšie podmienky budú obsiahnuté v doplnkoch tejto zmluvy, vyjadrili, že v predloženej časti zmluvy nie sú obsiahnuté ešte všetky dojednania spojené s touto zmluvou, kde takto zmluva ako celok ešte nie je vyhotovená v písomnej forme a jej obsah je teda ku dňu podania žaloby neznámy. Okrem vyššie uvedeného mala žalovaná za to, že jej bola odňatá možnosť konať a brániť sa voči žalobe námietkou premlčania. Poukázala na ust. § 121 ods. 3 OZ podľa ktorého úroky netvoria súčasť, ale len príslušenstvo pohľadávky, kde príslušenstvom je vec, či iná hodnota, ktorá sama o sebe je samostatným predmetom právnych vzťahov, a to aj napriek tomu, že za určitých okolností môže zdieľať osud hlavnej veci, resp. istiny. Takto aj právo na úroky je samostatným právom, ktoré sa premlčí vo všeobecnej 3 - ročnej lehote. K tomu napr. NS SR 2Cdo76/2011, definuje úrok ako paušalizovanú náhradu škody (§ 519 OZ), ktorá veriteľovi vznikla tým, že nemohol po dobu omeškania zhodnotiť istinu dlhu. Podľa NS SR 4Obo319/1999, úroky z omeškania so splnením peňažného záväzku sú dennou náhradou škody za stratu možnosti disponovať s dlžnou sumou. Aj z uvedeného dôvodu vzniesla žalovaná námietku premlčania za dobu dlhšiu, ako je všeobecná premlčacia lehota, t.j. 3 roky pred riadnym uplatnením nároku na súde. V danom prípade úrok z omeškania nie je súdom priznanou pohľadávkou, kde žalobca si úrok z omeškania neuplatnil vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehote. Predmetom žaloby je úrok z omeškania. Podľa ust. § 517 OZ povinnosť platiť úroky vzniká dlžníkovi až od momentu, kedy ho o to veriteľ požiadala. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. O požadovaní úroku z omeškania sa žalovaná dozvedela až z doručenej žaloby. Z uvedeného dôvodu vzniesla námietku premlčania na úroky za obdobie pred dorúčením žaloby. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky, kde jej nadobúdateľom sa stal žalobca z článku II vyplýva, že rozsudkom súdu došlo k poníženiu pohľadávky, z ktorej je žalovaný úrok z omeškania zo sumy 912.832,76 Eur na

sumu 630.000 Eur, a to v čase pred jej cesiou. V takom prípade nie je možné postúpiť pohľadávku vo výške 912.832,76 Eur, keď judikovaním súdu došlo ku zmene jej výšky, čo konštatujú zmluvné strany cesie, a teda ani úrok z omeškania nie je možné prisúdiť zo sumy 912.832,76 Eur od 6.6.2012 do zaplatenia? Aj keď to z napadnutého rozsudku pre zmeškanie nevyplýva (ani z doručeného platobného výmeru) súd pravdepodobne postupoval pri určení základu poplatkovej povinnosti podľa § 7 ods. 5 zák. č. 71/1992Zb. V danom prípade je 9 %-né ročné plnenie pri sume 912.832,76 Eur suma: 82.154,95 Eur x 3 roky = 246.464,80 Eur. Suma 246.464,80 Eur je potom základ poplatkovej povinnosti, z ktorej podľa sadzovníka pol.1 písm. a/: 6% zo sumy 246,464,80 Eur = 14.787,50 Eur a nie ako vyrubil súd suma 14.828,-Eur. Súd zaviazal žalovanú zaplatiť súdny poplatok na účet súdu z dôvodu, že žalobcovi priznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Nie je zrejmé, ako súd vykonal dokazovanie smerujúce k dôvodnosti takéhoto rozhodnutia, kde v zmysle ust. § 254 CSP súd prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany. Ako je zrejmé z verejne dostupného výpisu z obchodného registra, žalobca od svojho vzniku ani raz nespĺnil svoju povinnosť uložiť do zbierky listín individuálnu účtovnú závierku, čo je o. i. napr. dôvod pre zrušenie spoločnosti súdom. Takto je dôvodné sa domnievať, že žalobca si nie je istý výsledkom konania, pokiaľ nezaplatil súdny poplatok. Z uvedeného dôvodu v časti súdneho poplatku je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaná pre úplnosť udala, že v súlade s postupom podľa ust. § 277 CSP podala aj žiadosť o zrušenie rozsudku pre zmeškanie, kde vzhľadom na kolíziu lehôt pre podanie ako odvolania, tak aj návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ku dňu podania odvolania nie je rozhodnuté, a kde zároveň podľa rozhodnutia prvostupňového súdu žalovaná procesne upraví svoje podania tak, aby nespôsobilá kolíziu pre konanie vo veci.

6. K odvolaniu žalovanej podal vyjadrenie žalobca. Uviedol, že sa nestotožňuje s odvolaniami žalovanej v celosti. Žiadal, aby odvolací súd potvrdil Rozsudok OS KE II sp.zn: 37C/41/2020 zo dňa 7.10.2021 a napádané uznesenie zo dňa 29.11.2021. Rozhodnutie okresného súdu sp.zn.: 37C/41/2020 pokladá za zákonné a spravodlivé. Trval na podanej žalobe. Mal za to, že je aktívne legitimovaný k čomu existujú rozhodnutia súdov /napr. OS BB sp.zn.: 30Ek/845/2020/ aj generálnej prokuratúry. Žalovanej bolo riadne zákonným spôsobom oznámené postúpenie pohľadávky. Dôkaz je v súdnom spise OS KE I 10T/63/2016 poštová doručka z 30.5.2018 /RE536537735SK /. Zmluva o postúpení pohľadávky má všetky zákonom predpísané náležitosti, popisuje skutkový právny postup, nie stav pohľadávky ku dňu postúpenia. Ostatné podlieha obchodnému tajomstvu chránenému zákonom. Zmluva o postúpení pohľadávky bola priložená na OS BB k novému návrhu zo starej exekúcie. Súd vydal rozhodnutie na základe, ktorého prebieha exekučné konanie 89EX 339/20 u exekútora Mgr. MVDr. Pavla Kovaľa. V tomto konaní v zmysle zákona si žalovaná neuplatnila námietky nasmerované k jej tvrdeniam. Žalovaná je bývalá exekútorka, poukazuje na výšku istiny z ktorej sú úroky z omeškania počítané, odkazuje na neprávoplatné rozhodnutie Okresného súdu Košice I 10T/63/2016. To nie je judikát to žalovaná dobre vie. V tejto súvislosti žalobca poukázal na marenie exekúcie a iné trestné konanie aj samotnou žalovanou na čo poukázala Ministerka spravodlivosti vo svojom dovolaní zo dňa 3.8.2021 na podnet generálneho prokurátora, ktorým bolo napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovanej jej súdne/nezákonným senátom KS KE 7To/118/2019 zo dňa 14.12.2020 v neprospech žalovanej. Dôkaz: Ministerka spravodlivosti dovolanie zo dňa 3.8.2021. K predmetnému uviedol, že žalovaná sa pokútno snaží zmiatať výšku pohľadávky. Tá je predsa stále v plnej výške 912.832,76 Eur vymáhaná v exekúcii EX89 339/20 u exekútora Mgr. MVDr. Pavla Kovaľa. Predošlú exekúciu EX689/2012 úspešne nezákonným spôsobom žalovaná a spol. zmarila. Tá musela byť v zmysle zákona zastavená po 5 ročnej lehote marenia exekúcie žalovanou. Výška pohľadávky nebola ani v časti zákonným spôsobom ponížená - splatená. Dôkaz: Správa o priebehu exekúcie 89EX 339/20 zo dňa 15.1.2022. Žalobca k namietaniu doby premlčania 3 roky žalovanou uviedol. V predmetnej veci žalobcu zastupovala od začiatku advokátska kancelária JUDr. Dušana Antola a exekútorický úrad JUDr. Barilíka. Žalobu na zaplatenie úrokov z omeškania peňažného dlhu podľa vyjadrení advokát podával dňa 24.4.2015. Na znak toho dal žalobcovi jeden originál žaloby, s tým že sa vec preruší do skončenia veci na OS KE II 28C/3/2013. Neskôr žalobcovi podanie predmetnej žaloby poprel v maily. Stalo sa tak 28.6.2020, keď žalobca predmetné chcel doložiť na výzvu OS BB k novému návrhu zo starej exekúcie na žalovanú. Následne sa dozvedel, že jeho advokát bol údajne korumpovaný/vydieraný žalovanou a spol. Na to žalobca vec odstúpil OČTK /J./NKA-VY3-2020/ a advokátskej komore 28.6.2020. Taktiež podal neodkladne predmetnú žalobu na OS KE II 37C/41/2020 dňa 4.7.2020. K pripomienke žalovanej uviedol, že zákonný nárok úrokov z omeškania mal vôľu si uplatniť, no bol obeťou trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny, ktorá mu spôsobila úpadok a iné. S predmetného upodozrieva práve žalovanú a spol. Vie dobre aké nezákonné proti kroky vykonávala. Účtovnú uzávierku nemal ako zabezpečiť z

finančných dôvodov a pokračujúcej trestnej činnosti aj žalovanej. Žalobca nie je oprávnený ju vyhotoviť, nemá spôsobilosť. Daňové priznanie podával nulové, nemôže podnikat' iba sa zatiaľ neúspešne spori so žalovanou od 2012. Upovedomil o absencii účtovnej závierky kompetentné štátne orgány. Hneď ako to bude možné tak účtovnú závierku doplní. Čo sa týka výmazu spoločnosti súdom vie, že žalovaná tam smeruje a robí zákerné kroky aby sa zbavila plnenia. Oznamil to OČTK. Ak by mu aspoň čiastočne plnila určite by účtovnú závierku mal. K doručovaniu korešpondencie žalovanej, jej zavádzajúce obštrukcie až špekulácie sú pravidelné a preukázateľné. Nie sú pravdivé jej tvrdenia. K veci OS KE I 10T/63/2016 na ktorú poukázala žalovaná. K poníženiu pohľadávky v trestnom konaní žalobca podal podnet na SKE 16.03.2018 a následne TO 12.11.2018 /ORP-96/3-VYS-KE-2019/ pre podozrenie, že exekútor JUDr. Barilík mohol zneužiť svoje právomoci resp. iné. OČTK ani SKE (193-12805/18) vo veci nevideli žiadne pochybenie exekútora I., ktorý mal povinnosť exekučné konanie voči svojej vtedajšej kolegyni exekútorke JUDr. R. Ďurkovej zákonným spôsobom aj viesť. Žalobca dal podnet na MS SR dňa 10.7.2018 aby sa preskúmal postup SKE. Uviedol, že využil zákonom všetky opravné prostriedky a dokonca s výsledkom SKE sa obrátil na NAKA FSJ 4.12.2018. Mal za to a stále je presvedčený, že došlo k legalizácii prímov z trestnej činnosti a rozsiahlej korupcii so zneužitím právomoci verejnými činiteľmi. Exekútor a advokát sú osoby povinné v zmysle zákona o legalizácii príjmu z trestnej činnosti SKE tiež. Zistil že neohlasovali. Stratil dôveru v exekútora JUDr. Barilíka po tom ako sa vyjadril, že je to veľa peňazí, aby žalobca očakával spravodlivosť. Nepriamo sa tak žalobcovi priznal zo spolupráce s Ďurkovou. Dňa 25.5.2018 s ním žalobca ukončil spoluprácu. Poukázal na to, že žalovaná v čase keď sama zastávala funkciu exekútorke v exekúcii vedenej voči nej EX 689/2012 tvrdila exekútorovi I. v úradnom zázname zo dňa 11.3.2013, že aktívum - pohľadávky neeviduje a podpísala sa pod to. Mala a mohla vedieť, že údajne nevyplatenú pohľadávku na základe nevyplatenia celej kúpnej ceny za nehnuteľnosť od SK Elin s.r.o. je povinná oznámiť exekútorovi. Túto firmu za krátko podvodne zlúčili. Jej vyjadrením s poukazom na súd sa sama usvedčuje z marenia exekučného konania a zavádzania sudu. To bol údajne dôvod prečo exekútor I. nevyháňal podiel pohľadávky od SK ELIN s.r.o., ktorá sa podvodne zlúčila a ku ktorej mala žalovaná aj osobný vzťah. Exekútor I. predmetné potvrdil na súde a doložil písomný dôkaz. Práve o tento podiel pohľadávky sa snaží žalovaná zaviesť súd a napadnúť tak výšku pohľadávky a zrušiť vydané rozhodnutia súdom napádané jej odvolaniami. Celé konanie pred exekútorom I. bolo zo strany žalovanej zavádzajúce zo známami obzvlášť závažnej trestnej činnosti pokusu o vydieranie v zoskupení organizovanej zločineckej skupiny. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd si spisový materiál z exekučného konania EX 689/2012, EX/339/2020, ako aj OS KE I 10T/63/2016, OS KE II 28C/3/2013 a dovolanie MS SR, GP SR z 3.8.2021 preskúmal a prípadne vec postúpil OČTK či nedochádza k pokračovaniu v trestnej činnosti. Žalovaná s druhom K. L. cez fiktívne prevody nehnuteľnosti cez ich právnické osoby /SK Elin s.r.o. a LU& RE s.r.o./a fiktívnym navýšením kúpnej ceny nadobudli nelegálne nadmerný odpočet od štátu vo výške 1.050.000,-Eur. Urobili tak lebo pôvodne chceli vyrovnať čiastočne pohľadávku z týchto nelegálnych peňazí. Keď žalobca odmietol financie z nelegálnej činnosti 450tis Eur /poslali zastrašujúco vyjednávača 24.2.2013-4 výročie vražedného útoku na osobu žalobcu / tak sa údajne Oravec a spol. vyjadrili, že nedostanem nič, podplatia súdy a OČTK. Tak sa to evidentne aj stalo. Dôkazy sú v dotknutých spisoch. M. N. H. pritom žalobcu utláčala cez exekútora I. sumou 750 tis Eur 7.1.2013. To už mali nadmerný odpočet 1.050.000, Eur s Oravcom vyplatený. Nezaplátila ani euro. To sa reálne aj stalo. Pohľadávka pritom bola vo výške 912.832,76,- Eur. Ešte žalobcu vydierali na sume na čo nemohol pristúpiť. Pri oceňovaní spornej nehnuteľnosti z čoho pohľadávka vznikla bolo nelegálne pôsobené na znalca Ing. J. Fajta. Bol donútený na podhodnotenie nehnuteľnosti Mäsiarska 8, Košice. Vec žalobca postúpil MS SR dňa 10.7.2018. Vec bola vedená pod sp.zn.: 43863/2018/153. To sú praktiky JUDr. R. Ďurkovej a spol. Kto sa im postaví tak neváhajú použiť hocaký nelegálny prostriedok. Poukázal na nezákonné konanie žalovanej aj v exekučnom konaní 89EX 339/20-25 v ktorom opätovne zavádza žalovaná exekútora fikciami len aby neplnila. Jej fiktívny zamestnanecký pomer v podozrivých spoločnostiach B-Solutions s.r.o. a RIRO Constructing sú prepojené s nezákonnou činnosťou jej a druha K. L., a to dokonca priamo na nezákonne legalizovanej nehnuteľnosti Mäsiarska 8 v Košiciach. Predmetné potvrdzuje vo svojej svedeckej výpovedi jej blízka priateľka a podľa môjho názoru spolupáchateľka obzvlášť závažnej trestnej činnosti, sudkyňa KS KE. Jedná sa o vec vedenú na ORPZ KE ČVS : ORP-1966/VYS-2019 v ktorej 18.12.2019 vypovedala pred vyšetrovateľom. Žalobca trval na potvrdení rozsudku OS KE II 37C/41/2020 zo dňa 7.10.2021 odvolacím súdom. Opravné uznesenie sp.zn.: 37C/41/2020-106 zo dňa 29.11.2021 a uznesenie sp.zn.: 37C/41/2020-101 zo dňa 29.11.2021 pokladal za zákonné a spravodlivé. V doplnení vyjadrenia k odvolaniu žalovanej, žalobca uviedol, že dňa 9.2.2022 prevzal rozhodnutie daňového riaditeľstva z 26.1.2022 o udelení pokuty. Voči predmetnému rozhodnutiu využil možnosť odvolať sa prípadne požiadal o odklad. Z predmetného je zrejmé, že aj keď je v tiesni, svoje povinnosti voči štátu sa snaží plniť, ak je to v jeho moci. Z predmetného vyplývajú

ďalšie skutočnosti na ktoré žalovaná poukazovala a nie sú pravdivé. Podľa jeho názoru má nárok na oslobodenie od súdnych poplatkov a súd rozhodol zákonne a spravodlivo. Ak by mu JUDr. R. Ďurková plnila a nepáchala rozsiahlu trestnú činnosť, ktorú naďalej pácha aj po dovolaní zo dňa 3.8.2021, tak nikdy by žalobca nemal problémy vo všetkých dotknutých oblastiach svojho života.

7. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok pre zmeškanie na základe podaného odvolania žalovanej v rozsahu danom § 356 písm. b/ CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 24.5.2024 o 10:00 hod. v pojednávacej miestnosti trakt D, č. dverí 207, 2 poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 17.5.2024 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

10. Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

11. Z cit. ust. CSP vyplýva, že voči rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je v zásade prípustné, avšak zákon aj voči tomuto rozsudku odvolanie výnimočne pripúšťa. Prípustnosť však viaže len na jediný dôvod. Týmto dôvodom je, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Existencia tohto zákonného dôvodu je v prvom rade podmienkou prípustnosti odvolania. Znamená to, že ak odvolací súd dospeje k záveru, že zákonný dôvod nie je daný, musí odvolanie odmietnuť v zmysle § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Naopak, ak sa dôvod prípustnosti preukáže, stáva sa súčasne aj dôvodom úspešnosti odvolania. Z iných dôvodov, ktoré sú vypočítané v § 365 ods. 1 CSP, nie je možné podať odvolanie proti tomuto druhu rozsudku. Naproti tomu pri všetkých ostatných rozsudkoch súdu prvej inštancie je odvolanie prípustné zo všetkých dôvodov, ktoré pripúšťa zákon v § 365 ods. 1. CSP (doc. JUDr. Marek Števíček, PhD. a kolektív, Civilný sporový poriadok, Komentár, C.H. Beck, 2016, strana 1187).

12. Ako bolo vyššie uvedené odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného možno podať iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Rozsudok pre zmeškanie podľa § 273 CSP možno vydať iba v prípadoch, keď sú kumulatívne splnené všetky podmienky prezumované týmto ustanovením, t. j. možno ho vydať iba vtedy, ak a) musí ísť o žalobu podľa § 137 písm. a) CSP (o splnenie povinnosti), b) žalovaný bez vážneho dôvodu nesplnil uznesením súdu mu uloženú povinnosť v určenej lehote písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, v ktorom uznesení c) súdom zároveň bol poučený o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a d) uznesenie mu bolo doručené do vlastných rúk. V danom prípade predmetom konania je žaloba o splnenie povinnosti, uznesenie súdu zo dňa 26.3.2021 vyhovuje podmienkam pod a), b) a c) a žalovanej bolo doručené do vlastných rúk dňa 22.4.2021. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) CSP teda, že neboli splnené procesné podmienky; súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; odvolací súd posúdil tieto námietky ako nedôvodné.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku pre zmeškanie na základe podaného odvolania žalovanej v rozsahu danom § 356 písm. b/ CSP dospel k záveru, že v predmetnom spore boli kumulatívne splnené všetky zákonom v § 273 CSP ustanovené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovanej bez nariadenia pojednávania, ako ich správne konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako sú konkrétne uvedené aj zhora v tomto odôvodnení. Sú voči žalovanej splnil všetky povinnosti, ktoré mu v tomto smere zákon ukladá, vo svojom uznesení zo dňa 26.3.2021 žalovanej uložil zákonom ustanovené povinnosti a poskytol jej aj potrebné poučenia a upozornenia, žalovaná však uloženú povinnosť nesplnila a voči súdu ostala nečinná, pričom ani odvolaním žalovanej nebola akokoľvek spochybnená existencia podmienok na rozhodnutie sporu

rozsudkom pre jej zmeškanie, a to ani spôsobom, ako sa to v danom prípade udialo (bez nariadenia pojednávania), ani vôbec.

14. Žalovaná v odvolaní proti napadnutému rozsudku pre zmeškanie tvrdila, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku, tak ako to má na mysli dikcia ust. § 273 CSP. Namietala, že uznesenie súdu, ktorým bola vyzvaná na vyjadrenie k žalobe a predloženie svojich tvrdení a dôkazov na ich preukázanie spolu so žalobou, sa nedostalo do jej dispozície, preto žalovaná nemohla podať svoje vyjadrenie k žalobe v lehote, avšak vyjadrenie k žalobe podala po uplynutí stanovenej lehoty, kde vzniesla aj námietku premlčania. K tejto jej odvolacej argumentácii odvolací súd uvádza, že súdna zásielka, ktorá obsahovala predmetné uznesenie spolu so žalobou, bola prevzatá splnomocnencom žalovanej dňa 22.4.2021. Žalovaná na výzvu na vyjadrenie sa k žalobe nereagovala. Následne súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovanej, ktorý verejne vyhlásil dňa 7.10.2021 za dodržania podmienok ustanovených v § 219 ods. 3 CSP, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a zároveň aj na webovej stránke súdu boli zverejnené najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku, v danom prípade 26.7.2021. Predmetný rozsudok bol žalovanej doručený dňa 9.11.2021, pričom z doručky do vlastných rúk vyplýva, že rozsudok bol prevzatý splnomocnencom žalovanej. Ani do času verejného vyhlásenia rozsudku, sa podľa obsahu spisového materiálu žalovaná k žalobe písomne nevyjadrila. Po vyhlásení kontumačného rozsudku, pred jeho doručením žalovanej, predložila žalovaná súdu plnomocenstvo na jej zastupovanie v tomto sporovom konaní a súdu oznámila, že si na zastupovanie zvolila právnu zástupkyňu. Spolu s doručením plnomocenstva žalovaná doručila súdu aj vyjadrenie k žalobe. Toto podanie bolo podľa časovej pečiatky na č. l. 78 prijaté súdom dňa 8.11.2021, čiže možno jednoznačne uzavrieť, že nebolo súdu doručené včas. Žalovaná pritom v konaní nepreukázala žiadny vážny dôvod, ktorý by jej v dobe od doručenia uznesenia, v ktorom sa jej uložila povinnosť, aby sa k veci písomne vyjadrila v apríli 2021, do termínu verejného vyhlásenia rozsudku október 2021, bránil sa k podanej žalobe vyjadriť. Súd prvej inštancie teda nepochybil, pokiaľ pri svojom rozhodovaní dňa 7.10.2021 vychádzal z toho, že na rozhodnutie podľa ust. § 273 CSP sú splnené zákonné podmienky.

15. Žalovaná po rozhodnutí súdom prvej inštancie vzniesla námietku premlčania, ku ktorej však nebolo možné prihliadať s poukazom na skutočnosť, že sa jedná o hmotnoprávnu námietku, ktorú bolo potrebné uplatniť pred súdom prvej inštancie a neboli preukázané dôvody, za ktorých by bolo možné v zmysle § 366 CSP prihliadnuť.

16. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

17. Podľa § 152 CSP hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

18. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

19. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

20. Na účely zefektívnenia a zrýchlenia sporového konania Civilný sporový poriadok zdôraznil princíp kontradiktórnosti a zakotvil procesnú povinnosť riadne a včas uplatniť prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany. Nesplnenie povinnosti predložiť tieto prostriedky riadne a včas je sankcionované stratou sporu.

21. Námiетка premlčania, ktorá spôsobuje oslabenie práva protistrany, je jednoznačne hmotnoprávnou námietkou, a teda patrí k prostriedkom procesnej obrany, ktoré bola žalovaná povinná uplatniť včas, avšak žalovaná ju uplatnila až po rozhodnutí súdom prvej inštancie.

22. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Z § 366 CSP vyplýva, že zákon pripúšťa nové skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohla uplatniť, ale neurobila tak v konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. Strana môže v odvolaní uplatniť iba také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré možno zaradiť medzi vyššie uvedené (tak ako to vyplýva z § 366 CSP). V danom prípade žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré jej bránili uplatniť námietku premlčania v konaní pred súdom prvej inštancie.

24. Žalovaná v danom prípade bola nečinná (nereagovala na výzvu súdu na vyjadrenie a predloženie svojich tvrdení a dôkazov na ich preukázanie) napriek tomu, že v uznesení, ktorým ju súd prvej inštancie vyzval na vyjadrenie a prednesenie prostriedkov jej obrany, bola zároveň poučená o následkoch v zmysle § 153 a § 149 CSP vo vzťahu k sudcovskej koncentrácii, ako aj v zmysle § 154 CSP vo vzťahu k zákonnej koncentrácii (t.j. bola poučená o tom, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí).

25. V danom prípade niet žiadneho objektívneho dôvodu, pre ktorý by žalovaná nemohla uplatniť obranu spočívajúcu vo vznesení námietky premlčania už v konaní na súde prvej inštancie. Žalovanou uvádzané dôvody nemožno akceptovať, nakoľko žalovaná mala zriadené splnomocnenie na prijímanie všetkých zásielok, vrátane zásielok do vlastných rúk s tým, že na preberanie zásielok splnomocnila svoju mamu. Bolo povinnosťou žalovanej zabezpečiť preberanie pošty doručenej splnomocnencovi, tak aby sa s ňou mohla oboznámiť, reagovať na výzvy súdu a chrániť tak svoje práva.

26. Žalovaná námietku premlčania, ako prostriedok procesnej obrany, neuplatnila včas, pretože ho uplatnila až po rozhodnutí súdu prvej inštancie, súčasne bez preukázania skutočností, ktoré by odôvodňovali postup súdu podľa § 366 CSP.

27. Žalovaná napadla tiež výrok rozsudku o jej povinnosti na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania. Napriek tomu, že tento výrok je súčasťou rozsudku, nestráca povahu procesného rozhodnutia o súdnom poplatku, o ktorom rozhoduje formou uznesenia súd prvej inštancie. Ustanovenia § 357 CSP vymedzuje formou pozitívnej enumerácie uznesenia súdu prvej inštancie, voči ktorým je odvolanie prípustné. V ostatných prípadoch zákonná úprava proti uzneseniam súdu prvej inštancie odvolanie nepripúšťa. Podľa § 357 CSP je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia, p) postúpení právomoci do cudziny.

28. Uznesenie o poplatkovej povinnosti nepatrí medzi taxatívne vymedzené uznesenia, proti ktorým možno podať odvolanie, preto bolo odvolanie žalovanej proti tomuto výroku rozsudku odmietnuté ako procesne neprípustné v súlade s § 386 písm. c/ CSP.

29. Ako výrok závislý, preskúmal odvolací súd i výrok II. o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keďže žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli a žalovanej v konaní neúspešnej, právo na náhradu trov konania nevzniklo.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalovaná nemala v tomto konaní úspech a žalobcovi preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

3 8Co/65/2023

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).